

Sogneforstanderskabets Beslutninger udføres imellem Møderne, ligesom ogsaa dette Medlem kunde tages paa Raad med i alle de Sager, der ikke taale Ophold. Foruden Skolevæsenets og Fattigvæsenets Sager er der efter Forslaget kun henlagt til Sognecommissionerne at besørgede de fornødne Kjørler til Kirker og Kirkegaard. Jeg mener, at der aldeles ikke er Grund til at gøre nogen Forskjel imellem disse Kjørler og andre Sognekjørler. Hvad der skal gøres ved Kirker og Kirkegaard, og hvorledes det skal gøres, er slet ikke Noget, som vedkommer Sogneforstanderskabet; her er kun Spørgsmaal om at faae disse Naturalydelser præsterede, og de maae i saa Henseende gaae ind under alle andre lignende Præstationer. Hvad nu angaaer Sognekjørlerne i Almindelighed, saa gaaer den ærede Forslagsstiller ud fra, at de i det Hele taget vel skulle præsteres in natura, men at Enhver, som præsterer saadanne Kjørler, skal have Bederlag derfor. Jeg troer, at den ærede Forslagsstiller her har overstredet den naturlige Grændse for det Udførelse i Converteringen af slige Naturalpræstationer. Hvorfor skulle vi convertere Naturalpræstationer? For det Første, fordi det, man vil have præsteret, bedre kan præsteres paa anden Maade end in natura; men de Kjørler, hvorom her er Tale, t. Ex. at hente Et eller Andet til Skolen, at kjøre Vgter til Kirken, kjøre Brænde til de Fattige o. s. v. o. s. v., ere jo allesammen af en saadan Bessaffenhed, at de ligesaagodt lade sig udføre af Peer og Poul efter Tilfælde, som ved at stilles til Licitation og saa ligne Beføstningerne. For det Andet kan det være tilraadeligt at convertere Naturalpræstationer, naar disse ere af stort Omfang, saa at de vanskelige kunne præsteres med Ydernes sædvanlige Arbeidskraft; men ere de Kjørler, hvorom her er Tale, af et saa stort Omfang eller af en saadan Betydning, at det er nødvendigt at bortlicitere dem? Jeg mener nei; det er aldeles ikke nødvendigt at foretage nogensomhelst Udvidelse med Hensyn til Arbeidskraften, fordi man engang i Ny og Næ kan blive tilfagt at kjøre Et eller Andet i Sognets Anliggender. Det er i det Hele, i det Mindste i den store Almindelighed, altsaa som

Regel taget, Ting af en saa ringe Betydning, at man virkelig ikke paa disse kan lægge særdeles Vægt. Hvis jeg derimod for hver Kjørsel, som bliver præsteret, skulde yde et vist bestemt Bederlag, vilde Sagen blive af Betydning, og de Indtægter, man igjen vilde faae, naar man selv skulde kjøre, vilde ikke blive betragtede som tilstrækkeligt Bederlag for de havte Udgifter. Jeg troer ikke, at der behøves yderligere Beviis for, at der i saa Henseende ikke er nogen Grund til Forandring. Sognekjørlerne staae paa den ene Side som de Præstationer, der skulle ydes af Gaardmændene; paa den anden Side staae de Arbejder, som skulle ydes af Huusmændene. I saa Henseende mener jeg, at en nærmere Forklaring af Bestemmelsen i Forordningen af 27de Mai 1848 § 1 kunde være nødvendig, idet det er vitterligt, at denne Bestemmelse fortolkes og forstaaes paa forskjellig Maade paa de forskjellige Steder i Landet. Det, der altsaa skulde gøres, var paa den ene Side med Hensyn til Sognekjørlerne at lade det blive ved det Bestaaende, dog maaskee i en og anden Retning noget nærmere og bestemtere udtale, hvad der egentlig var Lov, og paa den anden Side nærmere at bestemme, hvad de, der havde under een Lønde Hartkorn, skulde præstere af Gangdagsarbejde, saaledes at der i saa Henseende, saavidt muligt, kunde tilveiebringes tilbørlig Eenhed. Jeg føres her til at omtale Sognefogderne. Den ærede Forslagsstiller har stillet Sognefogden som et Slags Budfoged; saasnart der er Noget, der skal løbes efter, Nogen, der skal tilfuges, saa er det Sognefogden, der skal udføre det. Derved vedbliver den Forbindelse, og jeg siger den samme uheldige Forbindelse mellem Sogneforstanderskabet og Sognefogden, som hidtil har bestaaet. Man skal paalægge Sogneforstanderskaberne visse Pligter; lad dem saa selv bestemme, om de selv vilde besørgede deres Udførelse, eller om de vilde leie Nogen dertil. Hvis man vil beholde en saadan Bestillingsmand som Sognefogden, saa bør man holde ham aldeles ude af hele det communale Bestyrelses-Gebeet; han maa stilles i et reent Forhold, nemlig som Politimesterens Medhjælp. Hvis man nu vil beholde ham, hvorledes skal man da lønne ham? Den ærede Forslagsstil-